

Зозуля Юрій,
викладач Полтавського фахового коледжу
мистецтв імені М.°В.°Лисенка
(м.°Полтава)

ПОП-МУЗИКА ЯК КУЛЬТУРНИЙ РУХ ХХ-ХХІ СТОЛІТТЯ

***Анотація.** У статті наголошується, що єдиного тлумачення поняття масова культура, або поп-культура як культурного феномену, не існує, але всі наявні визначення сходяться на однакових причинах виникнення масової культури – достатньо високий рівень індустріального розвитку, науки, техніки тощо. Масова культура, або поп-культура характеризується як комплекс духовних цінностей та культурних потреб, пов'язаних з розвитком науково-технічного прогресу, засобів комунікації, це культура, що знаходить попит в основній масі населення без відносної приналежності до тієї чи іншої нації, держави. Незважаючи на регіональні або національні особливості, масова культура є космополітичною.*

***Ключові слова:** поп культур, музичне мистецтво, особистість, слухацький досвід.*

Долучення молодого покоління до мистецтва передбачає ознайомлення з різними видами, стилями, жанрами зокрема музичного мистецтва. Формування слухацького досвіду особистості відбувається на тлі різноманітних музичних стилів, жанрів, образів.

Одним з найпопулярніших напрямів музичного мистецтва є поп-музика. Поп-музика (від англ. pop-music від popular music) – це напрям сучасної музики, окремий жанр популярної музики та форма сучасної масової культури. Термін «pop music» вперше з'явився в англійській мові у 1926 році. Проте її безпосередніми попередниками вважаються народна музика, вуличні романси та балади, які виникли пізніше.

Розглянемо більш широке визначення музичної культури. Поп-музика (від англ. pop music – скорочене від popular music) – це популярна,

загальнодоступна музика масових жанрів. На сучасному сленгу мас-медіа використовується похідний термін «попса». Це визначення охоплює різні стилі і жанри розважальної музики, яка має комерційний успіх. Поп-музику відрізняють від популярної музики в широкому розумінні, тобто сукупності найбільш відомих, часто виконуваних творів концертного репертуару. Варто зазначити, що останнім часом ця різниця зникає, і репертуар та концертна практика найбільш відомих оперних «зірок» часто розглядається як різновид поп-музики. Термін «поп-музика» почав активно використовуватися в 1950-х роках стосовно рок-музики.

Таким чином, термін «поп-музика» має два значення. У широкому сенсі – це будь-яка масова музика, включаючи рок, електроніку, джаз та блюз. У вузькому сенсі – це окремий жанр популярної музики зі специфічними характеристиками.

У контексті музичної поп-культури або музичного поп-арту, поп-музика значно відрізняється від популярної музики, яку розуміють як романтизований образ загальноприйнятого і духовно значимого мистецтва, що не всім зрозуміле через свою високодуховність. Таке розмежування свідчить про те, що низьке відокремлюється від високого.

Поп-музику можна визначити як комплекс практик «створення» зірок шоу-бізнесу, а також як певну містифікацію – інший світ, що виникає як протест проти авангарду в музиці, позначеного Шенбергом і досягненнями декафонії. Рок-музика, яка не потребує високого інтелектуалізму та професіоналізму, стала основою для розвитку поп-музики.

Легітимація поп-музики відбувається через використання коломийок, які багато фольклористів вважають універсальним засобом ритмізації, простої та зрозумілої, присутньої майже у всіх фольклорах світу. Цей процес протікав швидко як звичайний гострий рух контркультури, а потім став легітимним завдяки таким метрам, як «Бітлз» та інші ансамблі.

У США естрадна музика була тісно пов'язана з джазом, як у випадку з Френком Сінатрою, тоді як у Франції вона була пов'язана з шансоном.

Значну частину поп-музичної сцени США представляли афроамериканські виконавці в жанрі соул.

Справжнім проривом у поп-музиці стало поява в 70-х роках ХХ століття стилю «диско» (євродиско) та таких груп, як ABBA, BoneyM, DschinghisKhan, BeeGees. Відтоді поп-музика почала витісняти рок-н-рол як основну танцювальну музику на дискотеках, і танцювальна музика стала одним з основних напрямів у поп-музиці.

Завдяки появі музичного телебачення, зокрема телеканалу MTV, у 80-х роках сформувалася культура відеокліпів. У цей період у США з'являються такі зірки, як Майкл Джексон, Мадонна, Принс, Уїтні Хьюстон. Поп-музика цього часу зазнавала впливу хіп-хопу, соулу та ритм-енд-блюзу. У 90-х і на початку 2000-х років до цього додалася танцювальна електронна музика (рейв).

Поп-музика як масова культура має свої особливості: простота, мелодичність, акцент на вокалі та ритмі з меншою увагою до інструментальної частини. Основною і практично єдиною формою композиції в поп-музиці є пісня. Тексти поп-музики зазвичай присвячені особистим почуттям.

Зазначимо, що поп-музика має піджанри, зокрема європоп, латина, сінтіпоп, диско, електропоп, танцювальна музика, метал, гранж та інші. Поп консервативний, має тенденцію до музичної кон'юнктури, тому орієнтований на абстрактну аудиторію, а не на субкультуру фанатів.

На сьогодні з поп-музикою асоціюються в основному західні її різновиди, зокрема європоп. Термін європоп – це поп-музика, яка створена в Європі в 1970-х роках, де чітко підкреслений ритм, який легко запам'ятовується, представлені прості тексти і невибаглива мелодія. Цей стиль бував дуже популярний у 80-90-х роках ХХ століття, був на верхівках хіт парадів. Його виконавцями були вихідці з Франції, Німеччини, Італії, Нідерландів, Швеції і були популярними на материковій частині

європейських країн. В кінці 80-х на початку 90-х років «Roxette» и «Army of Lovers» показали стиль європоп американським та англійським слухачам.

Отже, світ музики різноманітний і різнобарвний. Кожен слухач на основі сформованого слухацького досвіду обирає «свою» музику.

Список використаних джерел

1. Дрابعук Ю. Поп-культура і її вплив на людську свідомість // *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Філософія, культурологія, соціологія*, 2013, Вип. 3. С. 33-38.
2. Лютий Т. В. Культура масова і популярна: теорії та практики / Т. В. Лютий, О. А. Ярош; Інститут філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України - К., 2007. 124 с.

Ігнатович Олена,
викладачка фортепіано Комунального закладу початкової спеціалізованої освіти «Мистецька школа № 16» (м. Одеса)

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ УРОКІВ ФОРТЕПІАНО В ЗАКЛАДАХ ПОЧАТКОВОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

***Анотація.** У статті висвітлено проблеми дистанційних уроків фортепіано в мистецьких школах, розглянуто та проаналізовано переваги та недоліки дистанційної освіти мистецьких шкіл, прогнозовано перспективи розвитку дистанційного навчання в Україні.*

***Ключові слова:** дистанційне навчання, синхронне навчання, асинхронне навчання, мистецька школа, Інтернет, інформаційно-комунікаційні технології.*

Дистанційне навчання – це вільна, демократична форма освіти, яка використовується зараз по всьому цивілізованому світу. В Україні датою офіційного початку запровадження дистанційного навчання можна вважати 21 січня 2004 року, коли наказом № 40 Міністерства освіти і науки України було затверджено «Положення про дистанційне навчання», яке